

HET VOORGEVOEL

Blijspel in twee bedrijven

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET VOORGEVOEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2012 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLLEN:

Amber van der Toren = zakelijk leider en activiteitenbegeleidster van Het Ontspancentrum gevestigd op landgoed Vroegindeweyj dat ze samen met Govert de Hoop bijna 10 jaar geleden heeft opgezet. Amber is wat afstandelijk en nuchter en vormt daarmee het tegenovergestelde van Govert. Zij houdt absoluut niet van veel praten en zweverig gedoe.

Govert de Hoop = psycholoog bij Het Ontspancentrum. Hij is een gevoelsmens, zegt dat hij heel goed kan luisteren, maar ziet heel simpele dingen vaak over het hoofd. Doordat hij dingen altijd anders ziet, is het net alsof hij op een andere planeet woont. Hij praat vaak op rustige toon en probeert altijd mensen te troosten door hun hand vast te pakken.

Johan Bestebreurtje = hij is manager bij Bestebreurtje en de Lange, producent van afluisterapparatuur. Zijn werk is zijn identiteit en hierdoor slaat hij wel eens door. Omdat hij wel ziet dat het zo niet langer gaat, heeft hij dit ontspanweekend geboekt en hij leert hier samenwerken met een groep om een bepaald doel te bereiken.

Eleanor den Besten = gedraagt zich als een angstig muisje omdat ze dat haar hele leven al doet. Ze is dus heel schrikachtig en bang voor ruzie en harde stemmen. Ze kan zelf de woorden 'boos' en 'ruzie' nauwelijks zeggen. Ze leert dat hard praten niet erg is en ze durft op een gegeven moment zelf ook boos te worden.

Wilma Huizinga = twijfelen aan alles is haar identiteit, het is een levensstijl geworden. Ze kan zich namelijk in iedereen inleven en zich van alles voorstellen. Ze twijfelt in het begin zelfs aan haar eigen naam. Zij leert dat keuzes maken het leven makkelijker maakt.

Betty van Zon = zij heeft het altijd druk met zorgen voor haar gezin en het huishouden. Ze heeft het woord no-nonsense uitgevonden en zegt altijd en overal de waarheid. Zij leert dat dit niet altijd handig is en dat niet iedereen is zoals zij en dat dit ook zo z'n voordelen heeft.

Marja de Reus/Marianne Gigant = een serpent, een verwend mormel. Ze manipuleert mensen en zet ze voor schut. Ze stelt haar eigenbelang altijd voorop en leert in dit stuk helemaal niks!

EERSTE BEDRIJF

(Klassieke of andere rustgevende muziek die de hele tijd klinkt; twee spelers komen op (Govert en Amber) en zij draait resoluut de muziek weg)

GOVERT: *(praat een beetje zeurderig)* Hè, wat doe je nou, dat is onze relaxmuziek, daar worden de cliënten rustig van..

AMBER: Nou, ik schiet er van tegen het plafond, kan ik je wel vertellen!

GOVERT: Ik vind het wel prettig...

AMBER: Ik word er gek van! *(ze legt een map op tafel en gaat zitten, ze masseert haar hoofd alsof ze hoofdpijn heeft)*

GOVERT: Heb je hoofdpijn?

AMBER: *(geïrriteerd)* Dat waardeer ik zo in jou, hè Govert, dat je zo goed weet wat er in mensen omgaat, ja, Govert, ik heb hoofdpijn en stress en ik ben moe en ik zit niet lekker in m'n vel en ik sta stijf van de spanning.

GOVERT: Zo, heb jij dat allemaal? Nog geen reden om tegen mij zo lelijk te doen.

AMBER: *(met een zucht)* Nee, oké, sorry, neem me niet kwalijk, dat moet ik ook niet op jou afreageren.

GOVERT: *(hij schuift een stoel bij en gaat naast haar zitten)* Amber, adem in en adem uit en word weer rustig. *(Hij probeert tot drie keer toe haar hand te pakken, maar dat laat ze niet toe)* Vertel mij nou eens wat je dwars zit.

AMBER: Ik ben niet een van je cliënten, Govert, je hoeft tegen mij niet de psycholoog uit te hangen.

GOVERT: *(met zachte stem)* Maar het doet mij wel pijn om je zo te zien, Amber en daarom wil ik je helpen. Praat met me. Deel je zorgen met me. Vertel me wat het allemaal met je doet.

AMBER: Nee.

GOVERT: Toe nou.

AMBER: Nee, Govert, er is niks, het lukt allemaal niet zo vandaag. Laat nou maar zitten, *(ze slaat de map open)* we gaan aan het werk.

GOVERT: *(slaat de map weer dicht)* Nee, Ambie, we gaan eerst eens kijken wat er mis is met jou.

AMBER: *(zucht)* Oké Govert, als je het dan perse wilt weten, ik heb zo het gevoel dat er iets vervelends gaat gebeuren en ik weet niet wat. Ik heb zomaar een voorgevoel en ik weet niet waarom.

GOVERT: Wat voel je dan precies, Amber?

AMBER: Ik ben bang dat er iets naars gebeurt vandaag, iets waar ik niet op reken, wat ik niet aan zie komen. Dat is alles en waarschijnlijk is het niks en stel ik me gewoon aan.

GOVERT: Nee, nee, Amber, voorgevoel is alles en als jij dat gevoel hebt, dan gebeurt er waarschijnlijk ook iets heel naars!

AMBER: Oh, nou, dan ben ik gerustgesteld hoor, dankjewel, Govert, fijn, zullen we dan nu maar aan het werk gaan voordat er iets heel naars gebeurt? *(ze slaat de map weer open)*

GOVERT: *(slaat de map weer dicht)* We moeten eerst kijken waar het vandaan komt.

AMBER: *(slaat de map weer open)* Misschien staat het hier in, kunnen we meteen aan het werk.

GOVERT: *(slaat de map weer dicht)* Nee. Eerst ga je mij vertellen hoe lang je dat gevoel al hebt.

AMBER: *(op kurkdroge toon)* Sinds gisteren, ik denk vanaf een uur of 3.

GOVERT: *(heel geduldig)* Amber, gewoon antwoord geven, gisteren had je het ook al, hoe kwam het?

AMBER: Ik weet het niet.

GOVERT: Dat weet je wel, deed je iets, zei iemand iets, ging het opeens regenen, wat?

AMBER: Niks bijzonders, ik heb gewoon gewerkt, telefoontjes gepleegd, administratie gedaan, de nieuwe cliënten ingeschreven, de wc's schoongemaakt, dat soort werk.

GOVERT: Waarom heb jij de wc's schoongemaakt? Dat doet de huishoudelijke dienst toch altijd?

AMBER: Daar word ik rustig van. *(slaat de map weer open)* Laten we nou maar gewoon aan de slag gaan, daar word ik ook rustig van. *(ze houdt de map stevig vast als Govert hem af wil pakken)* Govert, voor de laatste keer: mijn voorgevoel is waarschijnlijk niks, ik wil afleiding, dus ga ik aan het werk en laat nou alsjeblieft gaan, want je snapt het toch niet!

GOVERT: *(slaat gekwetst zijn armen over elkaar)* O nee, dan moet je mij ook niks meer vertellen, zo'n dommerd als ik, hè, niet doen hoor, ik kan je toch niet helpen, je businesspartner met wie je samen dit Ontspancentrum hebt opgezet, nee, want hij is zo ongevoelig en hij luistert nooit en o, wat een ongelikte beer van een vent, jonge, jonge, wat sta je er toch alleen voor, jammer hoor.

AMBER: *(op vermoeide toon)* Sorry, ik bedoel het niet zo, Govert, maar straks komen de nieuwe cliënten en ik stel voor dat je daar je psychologische inzichten op los laat, zij vinden dat wel fijn. *(kijkt in de map)* Oké, het is een groep van 5 mensen deze keer. Dat valt

mee.

GOVERT: *(nog steeds met zijn armen over elkaar)* Veel problemen?

AMBER: Ja schat, anders kwamen ze niet bij ons in het Ontspancentrum. Een man en vier vrouwen, nou dat moet jou goed afgaan, al die vrouwen, die vallen voor jou altijd in katzwijn, dus dat zal deze keer niet anders wezen.

GOVERT: Wat scheelt er aan bij die mensen?

AMBER: *(leest in de map)* D'r is er eentje overwerkt, ja, dat is natuurlijk die man, vrouwen hoor je daar niet over; dan een vrouw die bang is voor ruzie en harde stemmen; nog een vrouw die altijd maar twijfelt en nooit eens een besluit neemt; o, en we hebben er ook een die heeft zich niet zelf aangemeld, maar ze wordt gebracht door haar man en kinderen. Die willen zelf even rust. Eigenaardig.

GOVERT: Zal wel een druk type zijn, en nummer 5?

AMBER: Ja, dat weet ik niet, daar hebben we nog geen informatie van. Ze heeft alleen haar naam ingevuld, maar verder niks. Raar, Marja de Reus, geen idee.

GOVERT: Geeft niks, ik krijg het hele verhaal er wel uit. Hoe laat komen ze?

AMBER: *(kijkt op horloge)* Over een half uur verwacht ik de eerste. Is alles verder in orde, Govert? Een schoon kleed over de praatsofa?

GOVERT: Ja.

AMBER: Heb je die natte zakdoeken van de vorige groep al achter de verwarming vandaan gehaald?

GOVERT: Al lang en ik heb ook overal nieuwe pakjes zakdoeken neergelegd en de portretten van die strenge schoonmoeders hangen ook weer in de gangen. Nou, en jij hebt de wc's schoongemaakt, dus ik zeg, laten we de muziek maar weer aanzetten en dan zijn we klaar voor onze gasten. *(Hij staat op en probeert toch nog een hand op Ambers schouder te leggen, maar ze schudt hem af)*

AMBER: Govert, zet die zenuwenmuziek nou maar aan, dan kan het bal gaan beginnen. *(Govert zet de muziek weer aan en ze verlaten allebei het toneel; even later komt Amber heel even terug om een vaasje te verzetten en de muziek resoluut uit te draaien)*

BETTY: *(ze komt door een deur het toneel op en we horen stemmen van haar gezin dat haar weg heeft gebracht en nu snel afscheid neemt. De deur staat open en Betty praat en zwaait door de deur naar man en kinderen.)* Lieve schatten, weet je nou zeker dat jullie het redden een heel weekend zonder mij? Elmert, nee Elmert, luister nou even, de kat moet niet meer dan een keer per dag gevoerd, Liselotte, dat werkstuk maak je af en Elmert junior,

ELMERT JUNIOR (*eindelijk even stilte aan de andere kant van de deur*) kamer opruimen! Elke avond! (*de stemmen klinken weer*) Komen jullie echt niet even binnen? Er is nog niemand, willen jullie.... maar ik wil..... oké, dag, dahag! (*stilte en Betty draait zich langzaam om en zet haar weekendtas neer. Ze loopt wat rond en haalt haar vinger langs een kastrandje; daar zit stof op en ze trekt een vies gezicht. Ze kijkt even rond en veegt dan de vinger af aan de bank. Ze probeert na een korte aarzeling de aanwezige zitzak en komt met veel moeite overeind. Ze staat net als Wilma heel aarzelend binnenstapt. Betty draait zich naar haar om.*) Oh, hallo, ik ben Betty van Zon, kom jij ook voor het ontspanweekend?

WILMA: Ik denk het wel, als dit tenminste Landgoed Vroegindeweij is, maar dat geloof ik wel, want er stond een bordje met zoiets erop en toen ben ik hier maar heen gelopen, op goed geluk zeg maar. Ik wist het niet zeker.

BETTY: Nou, dit is 'm hoor, Vroegindeweij, en we gaan een heel weekend ontspannen, mooi, dat ga ik doen, ontspannen, dat kan ik niet, maar ik ga het wel doen. Wil je foto's zien van mijn kinderen? Elmert junior, want mijn man heet ook Elmert, maar dan senior, dus zo houden we ze uit elkaar. Kijk, hier zijn ze aan het (*graait een uitklapmapje uit haar tas*) Kijk, dit is Liselotte, die is 14 en dit is Elmert van 12, kijk hier zijn ze aan het vissen, bowlen, paardrijden, schaatsen, dagje Zandvoort, dierentuin, leuk hè?

WILMA: Maar u staat zelf helemaal nergens op de foto. Toch?

BETTY: (*klapt het mapje dicht*) Nee, maar ik ben er ook nooit bij, bij die uitstapjes, ik heb het veel te druk voor dat soort onzin. Ik weet echt niet wat ze er aan vinden.

WILMA: (*blij, want dat herkent ze wel*) Nee, ik weet het ook niet.

BETTY: En wat kom jij hier doen dit weekend?

WILMA: Ik weet het niet, maar ik denk dat ik ook wel wil ontspannen. Denk ik.

BETTY: Maar dat weet je niet zeker?

WILMA: Nee, ik weet het niet zeker, ik kijk nog wel. Misschien. Toch wel. Of niet, zou ook kunnen.

BETTY: (*is het gesprek een beetje zat en gaat er maar bij zitten*) Zo, een bak koffie zou er wel ingaan of iets anders. Een welkom, zou ook leuk zijn. Ah, daar komt wat. (*entree Johan, kordaat, zet zijn tas neer en komt de dames een hand geven*)

JOHAN: Hallo, ben ik hier goed voor het ontspanweekend? Mijn naam is Johan Bestebreurtje, alstublieft, mijn kaartje, zakelijk en privé staat erop, ik ben manager bij Bestebreurtje en de Lange, producent van af luisterapparatuur.

WILMA: Oh, wat spannend, geloof ik.

BETTY: Afluisterapparatuur? Kun je daar van eten? Wie gebruikt dat dan?

JOHAN: Ja, dat houden we natuurlijk onder de hoed. Daar mogen we geen bekendheid aan geven, dat is niet slim. We opereren binnen de wet, dat wel, geen criminele praktijken. *(zegt de slogan van het bedrijf op)* Bestebreurtje en De Lange voor het nagaan van ieders gangen om zo alle criminelen te vangen! *(kijkt om zich heen)* Nou, het ziet er wel aardig uit hier. Even kijken of ik bereik heb met de mobiel. Ja, mooi, dan kan de zaak mij altijd te pakken krijgen, het is razend druk en dus komt dit ontspanweekend een beetje slecht uit, maar goed, wat moet dat moet en de andere weekends waren echt een crime!

AMBER:*(komt haastig binnenlopen)* Ach, kijk nou, u bent er al, wat vroeg, ik bedoel, wat goed. *(schudt handen)* Nou, eens even kijken, meneer Bestebroertje, sorry breurtje, *(tegen Betty)* mevrouw van Zon en *(tegen Wilma)* u bent mevrouw.... ben ik even uw naam kwijt... *(Wilma twijfelt ook en er valt een rare stilte)* weet u, als u het ook even niet weet, dan kijken we toch gewoon in de map. Mevrouw den Besten? Nee? De Reus? Ook niet? Dan bent u mevrouw Wilma Huizinga. *(Wilma knikt opgelucht)* Fijn, dan wachten we nog op mevrouw den Besten en de Reus en dan zijn we compleet. Nou ja, en mijn collega Govert de Hoop komt er ook zo aan. Hij is de begeleidende psycholoog. Ik ben zakelijk leider en activiteitenbegeleidster, mijn naam is Amber van der Toren.

AMBER: Gaat u maar lekker zitten, fijn dat u er bij bent, bij ons ontspanweekend. Het wordt een prettig programma en we gaan ook nog lol hebben....oh, daar hoor ik nog iemand komen, komt u maar binnen hoor, fijn dat u er bent. Uw naam is? Mevrouw den Besten, hartelijk welkom, gaat u zitten, de anderen zijn er ook net. Goede reis gehad?

ELEANOR: Zegt u maar Eleanor, hoor.

AMBER: *(niet begrijpend)* Eleanorhoor?

ELEANOR: Mijn naam is Eleanor, dat is Engels, van mijn Engelse grootmoeder, Eleanor the White, ze was van adel.

AMBER: Oh, Eleanor, nu snap ik het. Ga zitten, kan ik trouwens iedereen bij de voornaam noemen? Ik ben Amber, u heet *(zo gaat ze alle voornamen af totdat wij en het publiek het weten)* Oh, en ik had een blaadje met welkomstdrankjes al klaar staan. Momentje. *(ze gaat even weg en komt terug met feestelijke drankjes, liefst een rare kleur. Vervolgens deelt ze de glaasjes uit. Iedereen reageert weer anders op het drankje. Eleanor wil net een slokje nemen als*

Govert binnenkomt die vrij hard 'goedemiddag' zegt; ze maakt schrikgebaren en verstoppt zich achter haar stoel) Nou, proost zou ik maar zeggen, op een heerlijk ontspannen weekend! Oh, hallo Govert, daar ben je dan, dit zijn onze gasten dit weekend, (ze stelt ze allemaal aan hem voor en Govert stelt zich ook voor) we wachten alleen nog op mevrouw de Reus, maar die zal zo wel komen. Hebben jullie allemaal een goede reis gehad?

BETTY: Ja, maar mijn Elmert reed zo hard. Ik zei nog Elmert, Elmert, doe eens rustig, we hebben toch geen haast, maar toen ging hij nog harder rijden en toen zei ik maar niks meer. (kijkt om zich heen) Waar is dat kleine vrouwtje nou gebleven, die zat hier toch net? (allen zoeken en ontdekken Eleanor achter de leunstoel. Ze was geschrokken omdat Govert wat hard praatte bij binnenkomst. Ze wordt door Govert achter haar stoel vandaan gehaald)

ELEANOR: Sorry, ik schrik gauw en dan verstop ik me wel eens. (tegen Govert) U praatte een beetje hard. Neem me niet kwalijk, ik hoop niet dat ik u heb gekwetst met mijn gedrag, dus niet boos worden alstublieft.....

GOVERT: (pakt haar hand vast) Rustig maar, kalm maar, wij zijn niet boos, integendeel, en wij zijn blij dat je er bent, doe maar net alsof je thuis bent, hier, je drankje. Zo, beter? (Eleanor knikt en drinkt haar glas in een keer leeg)

BETTY: (nuchter) Nou, dat zal wel schelen, denk ik zo.

JOHAN: (kucht even om de aandacht te trekken) Zo, nou, dan wil ik nu graag het programma weten van dit ontspanningsweekend, ik heb ook nog wat dingetjes en dongetjes te doen en als dat tussendoor kan, dan graag. Ik verwacht ook nog een telefoontje uit het buitenland en dat is altijd listig. Dus, wat zijn de plannen?

GOVERT: Zal ik het woord nemen, Amber, dan zal ik uitleggen wat de bedoeling is, hoewel ik wel hoop dat mevrouw de Reus zo arriveert, dan pakt zij ook de informatie meteen mee. Wachten we of gaan we beginnen?

WILMA: (maakt een twijfelend gebaar) Ik weet niet....

GOVERT: Geeft niks, ik weet ook niet wat nu het beste is. Amber?

AMBER: Laten we nog even 5 minuutjes wachten, Govert, iedereen is ook wat vroeger aangekomen, dus eigenlijk is mevrouw de Reus nog niet eens te laat. Laten we nog maar even wat nader kennis maken met elkaar. (ze geeft zelf het goede voorbeeld en keert zich tot Johan) Zo, Johan, wat doe jij precies voor werk?

JOHAN: (graait in zijn binnenzak, haalt een kaartje tevoorschijn en geeft het aan haar) Ik ben van Bestebreurtje en De Lange, internationaal producent van afuisterapparatuur. (zegt de slogan

weer op) Bestebreurtje en De Lange voor het nagaan van ieders gangen om zo alle criminelen te vangen!

AMBER: Ach, wat apart. Afluisterapparatuur, verkoopt dat een beetje? En aan wie dan?

BETTY (*babbelt ertussendoor*) Ja, dat zei ik ook, want afluisterapparatuur, ik geloof niet dat ik het ooit nodig heb gehad, dus de verkoop aan particulieren zal wel niet hard lopen; ik heb persoonlijk meer aan een vaatwasser of een stoomstrijkijzer.

WILMA: Ja, of een citruspers of een (*zegt het van de zenuwen eerst een paar keer verkeerd*) whiskeymixer. Toch?

AMBER: (*knikt vaag naar Wilma en zegt tegen Johan*) Jullie leveren zeker veel aan kranten en de regering en zo?

JOHAN: Ja, daar mogen we geen inlichtingen over geven, dat is zwaar geheim, dat zult u snappen. Dat klinkt overigens spannender dan het is, hoor, wij halen geen James Bond acties uit, dus ik kan me niet heugen dat ik ooit aan een helicopter boven open zee heb gehangen (*lacht zelf heel hard om zijn eigen grapje en maakt hier gebaren bij alsof hij aan een helicopter hangt*) en ik heb ook nog nooit.... (*wordt onderbroken door zijn mobiel die hij met harde stem beantwoordt*) Ja, Bestebreurtje,WAT? (*op dit moment verdwijnt Eleanor weer geschrokken achter haar stoel*) Hoe kan dat nou?Daar hebben we het over gehad ik denk niet..... ben je mal.....schi toch uit.....wat een flauwekul..... het is ook altijd hetzelfde liedje, weet je wat je doet? Je vervangt de A265 type geriatisch door de F8966 want die kan signalen afknijteren en ontvolgen en dat hebben we nodig in dit geval.... (*hij loopt even weg en vervolgt het gesprek dus achter de coulissen; we verstaan dus niks meer, maar horen hem wel praten*)
Tijdens dit telefoongesprek probeert Amber het gesprek met de anderen voort te zetten, maar elke keer als ze haar mond opendoet breekt Johan weer in.

BETTY: En met die stem moet-ie dingen geheim houden? Dat vind ik knap (*tegen Wilma*) wat vind jij? (*Wilma maakt een twijfelend gebaar*) Je weet het niet, dat dacht ik al, en Eleanor, wat denk.... Eleanor? Wat nou weer?

GOVERT: Laat mij maar even (*kijkt achter de stoel*) Kom maar, het is goed.

ELEANOR: Hij was boos!

GOVERT: Nee, nee, Johan was absoluut niet boos.

ELEANOR: Dat dacht ik.....

GOVERT: Nee hoor, hij had een zakelijk telefoontje en misschien wel uit het buitenland en dus praatte hij een beetje hard. Mensen die

hard praten zijn niet altijd boos.

ELEANOR: O.

WILMA: Ik weet het ook nooit zeker, hoor, ik denk wel eens van wel en dan weer van niet en dan twijfel ik weer en weet ik het weer niet en soms denk ik, nou Wilma, wat zal het zijn....

BETTY: Nou, dat zitten wij ook al een tijdje te denken, hoor, als ik heel eerlijk ben.

AMBER: *(grijpt in)* Nou, mensen, zijn er nog meer die iets over zichzelf willen vertellen zodat we elkaar wat beter kunnen leren kennen? *(Betty doet haar mond open en Amber kapt het af)* Misschien even iemand anders. Wilma, ben je getrouwd, heb je kinderen, een baan?

WILMA: Eh, nou, ikeh.....

AMBER: *(geduldig)* Ja?

WILMA: Nou, het is wel zo dat ik.....eh....., maar nog niet zo heel lang.....

AMBER: *(niet begrijpend)* Sorry, nog niet zo heel lang getrouwd of....

WILMA: *(begrijpt haar ook niet)* Of wat?

AMBER: *(nu ook een beetje in verwarring)* Nou, of dat andere wat ik vroeg, toch?

WILMA: Hè?

AMBER: Jij weet ook niet meer wat ik nog meer vroeg?

WILMA: *(zegt niks, maar schudt hulpbehoevend haar hoofd)*

AMBER: *(met een zucht)* Oké, eh, Eleanor, wat kun jij over jezelf vertellen?

ELEANOR: Ik ben van adel.

AMBER: *(opgelucht een onderwerp beet te kunnen pakken)* O ja, vanwege je Engelse grootmoeder, wat leuk, dan ga je zeker vaak naar Engeland toe?

ELEANOR: Nee, hoezo?

AMBER: Nou, omdat je grootmoeder er vandaan kwam?

ELEANOR: O ja. *(Er valt een wat ongemakkelijke stilte, Eleanor zegt duidelijk niks meer, Wilma durft niet meer en dus blijft alleen Govert over)*

AMBER: O, Govert, het schiet me net te binnen dat er nog een probleempje was met de technische dienst, ik ga even kijken of dat is opgelost, neem jij het gesprek even over? Ik ben zo gauw mogelijk weer terug. Tot zo. *(Bij de deur struikelt ze bijna over Johan die net weer terugkomt)*

JOHAN: Zo, die zakkenwassers kunnen helemaal niks zonder mij, ze weten niks, regelen niks, handelen niks af, je moet overal bij zijn. Gek word ik er van.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto